

علت اصلی نبود قانون کنترل سلاح در آمریکا

■ Ronald Brownstein

تحلیلگر سیاسی و دبیر تحریریه آتلانتیک

The Atlantic

پس از هربار تیراندازی جمعی، که امروزه بخش جدایی ناپذیر و غم انگیز زندگی مردم آمریکا به حساب می آید، روند بی نتیجه و تکراری قانونگذاری‌های مربوطه از سر گرفته می شود. با بی نتیجه ماندن درخواست‌های مردم برای اقدام علیه شرایط اسفبار فعلی در کنگره، طرفداران قانون کنترل سلاح و شهروندان عادی سردرگم، نفوذ انجمن ملی سلاح و مخالفت‌های سرسختانه جمهوری خواهان کنگره را علت اصلی مشکلات فعلی می دانند. هر دوی اینها عوامل مؤثری هستند، اما علت اصلی بی نتیجه ماندن روند وضع قانون کنترل سلاح از نخستین دوره ریاست جمهوری بیل کلینتون تا به امروز، مشکلی بسیار جدی تر است: بحران فزاینده حکومت اکثریت در امور سیاسی آمریکا.

با وجود اینکه آرای عمومی نشان می دهد که مردم آمریکا بر این باور هستند که کنترل سلاح، تمام مشکلات مربوط به خشونت مسلحانه را حل نمی کند، اما اکثر مردم طرفدار اولویت‌های اصلی قانون کنترل سلاح که شامل بررسی سوابق فرد و منع تفنگ‌های جنگی می شود، هستند. اما با وجود این اتفاق نظر قاطع، بعید به نظر می رسد که قتل عام ۱۹ کودک دبستانی و ۲ فرد بزرگسال دبستان تگزاس یادخواست احساسی رئیس جمهور جو بایدن مبنی بر اقدام علیه شرایط فعلی، منجر به وضع قانون کنترل سلاح شود و این موضوع تنها یکی از مشکلات متعددی است که در آن نظر اکثریت مردم کشور به در بسته قانون سد رأی سنا می خورند، قانونی که به لطف آن تعداد معدودی ایالت که اکثرشان ایالت‌های کوچک، روستا نشین و معمولاً سفید پوست و جمهوری خواه هستند، حق وتوی سیاست‌های ملی را دارند. این نفوذ بیش از حد ایالت‌های کوچک، رقابت قدرت در آمریکا را تحت تأثیر قرار داده است.

حزب دموکرات در هشت انتخابات ریاست جمهوری اخیر، هفت بار رأی مردمی را از آن خود کرده است، چیزی که هیچ حزبی از زمان تشکیل نظام حزبی نوین در سال ۱۸۲۸ تا به امروز به آن دست نیافته بود. اما با وجود این حزب جمهوری خواه به جای پیروزی در یکی از هشت انتخابات اخیر، سه پیروزی را از آن خود کرده و با وجود شکست در رأی مردمی، توانسته به لطف رأی مجمع گزینشگران پیروز نهایی این انتخابات شود. مخرب‌تر از این موضوع عدم توازن قدرت در سنا است. طبق محاسبات لنی دروتمن، از اعضای ارشد برنامه اصلاحات سیاسی در آمریکا، جدید، اندیشگاهی با عقاید فکری چپ میانه، اگر بگوییم که هر سناتور نماینده نیمی از جمعیت هر ایالت است، از سال ۱۹۸۰، جمهوری خواهان عضو سنا تنها دو سال نماینده اکثریت جمعیت آمریکا بوده‌اند. با وجود این حزب جمهوری خواه به لطف قدرت در ایالت‌های کوچک‌تر در ۲۲ سال از این ۴۲ سال اکثریت سنا را تشکیل داده است. مثال بارز این عدم توازن را می توان در مذاکرات تمام عیار اخیر در مورد کنترل سلاح دید. در سال ۲۰۱۳، پس از تیراندازی در دبستان سندوی هوک، در مجلس سنا در مورد طرحی که تحت حمایت رئیس جمهور باراک اوباما نیز بود و مفاد آن شامل بررسی پیشینه برای فروش هرگونه اسلحه بود،

رأی گیری صورت گرفت. باز هم اگر هر سناتور را نماینده نیمی از جمعیت هر ایالت بدانیم، ۵۴ سناتور حامی این لایحه (به همراه رهبر اکثریت سنا در آن زمان، هری رید، که تنها به علت دلایل رویه‌ای با این لایحه مخالفت کرد) نماینده ۱۹۴ میلیون آمریکایی بودند. باقی سناتورها که مخالف این لایحه بودند، نماینده ۱۱۸ میلیون نفر بودند. اما به علت قانون سد رأی سنا و لزوم حمایت ۶۰ سناتور برای پیشرفت روند قانونگذاری، نظر این ۱۱۸ میلیون نفر بر نظر ۱۹۴ میلیون نفر دیگر برتری یافت. اگر امروز هم رأی گیری شود، نتیجه روند قانونگذاری به احتمال قوی چندان فرقی نخواهد داشت!

سال گذشته، کاخ سفید با لایحه‌ای موافقت کرد که روند بررسی پیشینه را گسترش می داد. اما به علت سد رأی جمهوری خواهان سنا این قانون نیز عملی نشد. این سد غیر قابل نفوذ، نشان دهنده اتکای حزب جمهوری خواه به مکان‌ها و رأی دهندگانی است که عمیقاً به فرهنگ استفاده از اسلحه اصرار می ورزند.

نظر سنجی سال گذشته مرکز تحقیقات پيو نشان داد که نسبت جمهوری خواهانی که در خانواده‌شان حداقل یک نفر اسلحه دارد (۵۴ درصد) بسیار بیشتر از دموکرات‌هایی است که در خانواده شان فردی مالک هرگونه اسلحه است (۳۱ درصد). (در مجموع، پيو دریافت که از هر ۱۰ بزرگسال، چهار نفر در خانه‌ای که اسلحه در آن وجود دارد، زندگی می کنند و از هر ۱۰ نفر فقط سه نفر صاحب یک اسلحه هستند). تحقیقات سال ۲۰۲۰ شرکت رند نشان داد که حدود دو سوم سناتورهای قانونگذار جمهوری خواه (۳۲ نفر از ۵۰ نفر) از بیست ایالتی هستند که بیشترین میزان مالکیت اسلحه را دارند و حدود دو سوم از ایالت‌های حامی بایدن (۱۱۶ از ۲۵) نیز از همین ایالت‌ها بودند. همچنین جمعیت ساکنین بیست ایالتی که کمترین میزان مالکیت اسلحه را دارند (حدود ۱۹۲ میلیون نفر)، بیش از دو برابر جمعیت ساکنین ایالت‌هایی است که بیشترین میزان مالکیت اسلحه را دارند (حدود ۶۹ میلیون نفر) است. اما میزان قدرت این دو جمعیت متفاوت در مجلس سنا حدوداً یکسان است.

جمهوری خواهان کنگره در مخالفت خود با کنترل سلاح، به وضوح نظرات مالکان اسلحه در حزب خود را بر هر دیدگاه دیگری، حتی دیدگاه

دیگر رأی دهندگان جمهوری خواه، ارجح می دانند. نظرسنجی پيو نشان داد که اکثر آمریکایی‌ها طرفدار بررسی سوء پیشینه (۸۱ درصد)، منع سلاح‌های جنگی (۶۳ درصد) و منع خشاب‌های ظرفیت بالا (۶۴ درصد) هستند؛ همچنین اکثر مخالف حمل پنهانی سلاح بدون مجوز نیز هستند. اکثر جمهوری خواهانی که مالک اسلحه نیستند نیز مانند تعداد قابل توجهی از دموکرات‌های مالک اسلحه موافق این موارد بودند. حتی اکثر جمهوری خواهانی که اسلحه دارند نیز در نظرسنجی اعلام کردند که طرفدار بررسی سوء پیشینه و مخالف حمل پنهانی اسلحه (چیزی که در بیشتر ایالت‌های قرمز (جمهوری خواه)، از قبیل تگزاس، امری قانونی است) هستند. با وجود این، نمایندگان جمهوری خواه در مخالفت خود علیه قانون کنترل سلاح با گروه‌هایی چون NRA (انجمن ملی سلاح) هم نظر شده‌اند و هرگونه محدودیتی را به عنوان بی احترامی به ارزش‌های آمریکای قرمز می دانند.

با وجود تضعیف نهاد انجمن ملی سلاح، به علت تغییر سیاست‌های جهانی آمریکا نفوذ این انجمن در حزب جمهوری خواه حتی بیش از پیش شده است. زمانی که کنگره، در دوره نخست ریاست جمهوری بیل کلینتون به لطف لایحه بریدی نظام بررسی سوء پیشینه ملی را ایجاد کرد و پس از مدتی منع سلاح تهاجمی را وضع کرد (که الان منقضی شده است)، تعداد قابل توجهی از دموکرات‌های نماینده مناطق روستا نشین مخالف وضع این قانون بودند و این در حالی است که در آن زمان تعداد قابل توجهی از جمهوری خواهان نماینده مناطق شهری بزرگ طرفدار این قانون بودند. اما اثر سه دهه تغییرات انتخابی این بوده است که اعضای هر دوی این دو گروه به میزان قابل توجهی کاهش پیدا کرده است. در نتیجه، زمانی که کاخ سفید با لایحه بررسی گسترده سوء پیشینه موافقت کرد، تنها هشت جمهوری خواه به آن رأی دادند، در حالی که تنها یک دموکرات به آن رأی مخالف داد.

قدرت بیشتر ایالت‌های کوچک در سنا اثری منفی بر روند قانونگذاری مسائل مربوط به موضوعاتی که اکثر آمریکایی‌ها موافق آن هستند، از قبیل تغییرات آب و هوایی، سقط جنین و مهاجرت، داشته است. نظرسنجی‌ها به صورت پی در پی نشان می دهند که اکثر آمریکایی‌ها موافق کنترل سلاح، اقدام برای مقابله با تغییرات آب و هوایی، اصلاح و وسیع فرایند مهاجرت شامل دادن مدارک قانونی به مهاجران بدون ویزا (بخصوص افراد جوانی که با والدینشان به این کشور آمده‌اند) هستند. کاخ سفید با لایحه‌های مربوط به هر یک از این موضوعات موافقت کرده است. بی توجهی سنا به این مسائل بار دیگر نشان دهنده قدرت بیش از حد ایالت‌هایی است که بیشترین میزان مالکیت اسلحه را دارند. اکثر مردم همین ایالت‌ها را نیز محافظه کاران سفید پوست مسیحی تشکیل می دهند و تعداد مهاجران در این ایالت‌ها بسیار پایین است و همچنین مردم این ایالت‌ها تمایل بیشتری به استفاده از سوخت‌های فسیلی دارند.

برای اینکه امیدی برای اقدام کنگره نسبت به کنترل سلاح پس از فاجعه اوالد، یا هر تیراندازی جمعی دیگر در آینده، وجود داشته باشد، به طور قطع باید به فکر اصلاح یا حذف قانون سد رأی باشیم. در غیر این صورت، قوانین پایه سیاست آمریکا باز هم به جمهوری خواهان این اجازه را می دهد که عقاید خود را عملی کنند حتی اگر اکثر آمریکایی‌ها مخالف آن باشند. واقعیت این است که بدون پرداختن به فرسایش سیستماتیک حاکمیت اکثریت هیچ راهی برای مقابله با خشونت‌های مسلحانه، که امروزه موضوعی همه گیر است و بیش از پیش صورت می گیرد، وجود ندارد.

